

Vælgerne i mangfoldige Tilfælde ville føle sig stærkt stufede, idet de i mange Tilfælde slet ikke ville mærke noget til, at vi have faaet en ny Skolelov, og hvor de ville mærke det, tror jeg, at det vil medføre Stuffelse, at de ville synes, at det er overordentlig lidt, der er kommet ud af denne lange Forhandling. Derfor mener jeg, at har dette Forslag ikke ført andet Gode med sig, da har det muligvis ført det Gode med sig, at der ude i Befolkningen er fremkommet en stærk og levende Træng til at faa en virkelig demokratisk Reform af vor Folkef. skole.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Vardenflet h): Væredes Medlemmer ville have set, at en stor Del af de Vædringer, der ere stillede til 3dje Behandling af Lovforslaget, ere stillede af mig. For saa vidt disse Vædringsforslag angaa rene Redaktionsændringer eller i alt Fald i alt væsentligt ere redaktionelle, behøve de ikke nogen nærmere Omtale, og de Vædringsforslag, som indeholde nogen Realitætsændring, har den ærede Ordfører, for saa vidt de ellers ere tiltraadte af Udvalget, allerede i Gaar ved sit Indledningsforedrag gjort til Genstand for tilstrækkelig Omtale, saa at jeg ikke behøver at trætte det høje Ting med nu at komme nærmere ind paa disse Forslag. Hvad dernæst angaar den Række Vædringsforslag, der ere stillede af Udvalget i sin Helhed, kan jeg ogsaa i al Almindelighed sige, at jeg tiltræder dem, saa jeg ikke behøver at omtale dem nærmere; dog maa jeg herfra undtage et enkelt Vædringsforslag, nemlig Vædringsforslaget under Nr. 95 angaaende Lærernes Ret til Højtidsoffer og Accidenser, hvilket jeg ikke har kunnet tiltræde. De første af de Vædringsforslag, jeg vil omtale, ere Vædringsforslagene under Nr. 9 og 12 angaaende Mulkeringen. Det er i Vædringsforslag Nr. 9, som den ærede Ordfører i Gaar har gjort opmærksom paa, foreslaaet af mig, at Vædens Størrelse under særlige Omstændigheder skulde kunne nedlægges til 1 Kr. eller forhøjes til 50 Kr. Dernæst er der i Vædringsforslag under Nr. 12 stillet Forslag om, at der i Stedet for 4 Mulkeringsmøder om Aaret skal afholdes 6. Disse Vædringsforslag staa i en vis Forbindelse med hinanden, som det ogsaa er blevet nærmere fremhævet. Det forekommer mig, at naar man vil aabne Afgang til en Nedlæggelse af Væden under ekstraordinære Forhold og særlig under Hensyn til de paa gældendes bekvæmte Gyne, er der samme Grund til under særlige Forhold ogsaa at aabne Afgang til en Forhøjelse af Væden, hvor den

økonomiske Gyne er en saadan, at Væden uden Vanskelighed kan udredes. Dertil kommer det Hensyn, som ogsaa blev gjort gældende af det ærede Medlem for Kjøbenhavn's 4de Valgtreds (Scharling), at en Maksimumsbestemmelse efter praktisk Erfaring betyder, at Væden sjældent naar op til det Beløb, som er Maksimum, og at det derfor har en vis Betydning, at dette Maksimum ikke er for lavt. Det er et Forslag, som selvfølgelig ikke har nogen principiel Betydning, men som jeg dog tillægger en vis Vægt, idet jeg næppe vilde være gaaet ind paa at stille Forslag om Afgang til Nedlæggelse af Væden til 1 Kr., hvis jeg ikke samtidig havde kunnet gøre Regning paa, at man ogsaa vilde tiltræde et Forslag om, at Vædebeløbet kunde forhøjes indtil 50 Kr. — Med Hensyn til mine Vædringsforslag under Nr. 28 og 31, hvorved tilstages en Forandring i Formuleringen af Lovforslagets § 8, skal jeg kun bemærke, at det nu heri særlig er en yderligere Hensætning til Skoleplanen som den Vej, ad hvilken alle Forandringer i Skoleordningen under Hensyn til Børnetallet bør træffes. Jeg kan dernæst gaa over til Vædringsforslagene under Nr. 37, 38 og 39 angaaende Undervisningens Omfang. De ere stillede til § 11. Saaledes som denne Paragraf er affattet efter 2den Behandling, ser jeg mig ikke i Stand til at tiltræde den. Det forekommer mig herten rigtig eller nødvendigt i Loven at angive selve Metoden for Undervisningen, og dernæst finder jeg det ganske urimeligt at ophæve den Forskel, der i Lovforslaget oprindelig var gjort mellem Undervisningen i Købstæderne og Undervisningen paa Landet. Det er ganske utvivlsomt, at der i Købstæderne stilles større Fordringer til Undervisningen i Folkef. skolen end paa Landet. Det er et Faktum, der ikke kan nægtes, og som har sin naturlige Grund i Forfællen mellem de økonomiske Forhold og hele den sociale Udvikling i Købstæderne og paa Landet. Jeg har allerede ved 2den Behandling udtalt mig mod det Princip at fastsætte en Metode for Undervisningen i Skolerne, noget, jeg mener, bør henvises til, hvad jeg kalder Undervisningsplanen. Der ved ville Kommunerne ogsaa faa en ganske anden selvstændig Indflydelse paa dette Spørgsmaals Ordning, end naar man i selve Loven fastsætter en bestemt Metode ved Bestemmelser, hvis egentlige Hensigt ikke er mig ganske klar. Jeg har imidlertid ved det Vædringsforslag, jeg har stillet, søgt at vise en Smødekommen paa de Punkter, hvor jeg tror, at en saadan uden Betænkelighed kan vises, og dertil hører saaledes mit Forslag om, at der